

12 Απριλίου, 1989

[Α. ΛΟΥΖΟΥ, Π., ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ,
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΛΕΛΛΑ ΧΑΤΖΗΝΕΣΤΟΡΟΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Προσφυγές Αρ. 40/88, 80/88 και 177/88).

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Προϊστάμενος Τμήματος, Συ-
στάσεις — Παράπονο ότι ο διορισμός του Γενικού Διευθυντή του
Υπουργείου Οικονομικών στη θέση του Αναπληρωτή Διευθυντή
Εσωτερικών Προσόδων (του Προϊσταμένου του Τμήματος στην
υπόθεση αυτή) δεν ήταν έγκυρος — Το Ανώτατο Δικαστήριο δεν
μπορεί να εξετάσει παρεμπιπτόντως το κύρος του διορισμού. 5

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Εμπιστευτικές Εκθέσεις — Η
Εγκύκλιος 491/79 για την ετοιμασία τους, Καν. 5 — Αξιολογών
λειτουργός υπό τον οποίον ο αξιολογούμενος υπηρέτησε για διά- 10
στημα μικρότερον των 6 μηνών — Παράλειψη συνεννοήσεως του
αξιολογούντος λειτουργού με τον λειτουργό, με τον οποίο ο υπάλ-
ληλος είχε υπηρετήσει το υπόλοιπο του έτους — Δεν οδηγεί αυτό-
ματα σε ακυρότητα — Στην περίπτωση αυτή η αξιολόγηση του
νέου αξιολογούντος λειτουργού ήταν ευνοϊκότερη από την αξιολό- 15
γηση του προηγούμενου — Η παρατυπία είναι επονοιαδής.

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Προσόντα — Σχέδιο Υπηρε-
σίας — Ερμηνεία και εφαρμογή — Δικαστικός έλεγχος — Εφαρ-
μοστές αρχές — Το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει αν η ερμηνεία 20
ήταν λογικά εφικτή.

Με βάση τις αρχές, που προκύπτουν από τα πιο πάνω περιληπτικά σημειώματα, οι αιτήσεις ακυρώσεως στην υπόθεση αυτή απερρίφθησαν χωρίς διαταγή για έξοδα.

5 Οι αιτήσεις ακυρώσεως απορρίπτονται χωρίς διαταγή για έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

- 10 *Sekkides v. Republic (1988) 3 C.L.R. 2136,*
Papatryfonos v. Republic (1987) 3 C.L.R. 1882,
15 *Tsangaroglou v. Republic (1988) 3 C.L.R. 2570,*
Republic v. Xinari (1985) 3 C.L.R. 1922,
Mytides v. Republic (1988) 3 C.L.R. 737,
20 *Mettas v. Republic (1985) 3 C.L.R. 250.*

Προσφυγές.

25 Προσφυγές εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία προήχθη στη θέση Ανώτερου Αρχιφοροθέτη το ενδιαφερόμενο πρόσωπο αντί των αιτητών.

30 Α.Σ. Αγγελίδης, για τους Αιτητές στις υποθέσεις Αρ. 40/88 και 177/88.

Λ. Κληρίδης, για την Αιτήτρια στην υπόθεση Αρ. 80/88.

35 Π. Χ"Δημητρίου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Β', για τους Καθ'ων η αίτηση.

Γ. Ερωτοκρίτου, για το Ενδιαφερόμενο πρόσωπο.

40 Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα εκδώσει ο Δικαστής κ. Χατζητσαγγάρης.

ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ: Με τις τρεις προσφυγές ζητείται η ακύρωση απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας για προαγωγή στη θέση Ανώτερου Αρχιφορο-

θέτη του ενδιαφερόμενου μέρους Γεώργιου Παναγιώτου, όπως δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, ημερομηνίας 21.1.88.

Τα γεγονότα που συνθέτουν την πραγματική βάση και στις τρεις προσφυγές έχουν σε συντομία ως εξής: Και οι τρεις αιτητές όπως και το ενδιαφερόμενο μέρος ήταν υποψήφιοι για τη θέση Ανώτερου Αρχιφοροθέτη, που είναι θέση προαγωγής. Η ΕΔΥ, ακολουθώντας την υπό του Νόμου 33/67 διαδικασία για την πλήρωση της θέσεως, έστειλε μέσω του Γραμματέα της στον Γενικό Διευθυντή του Υπουργείου Οικονομικών που εκτελούσε χρέη Αναπληρωτή Διευθυντή, υπό την ιδιότητά του ως Προέδρου της αρμόδιας Τμηματικής Επιτροπής κατάλογο των υποψηφίων για προαγωγή μαζί με τους φακέλους των εμπιστευτικών εκθέσεων και το σχέδιο υπηρεσίας της θέσεως. Ο Πρόεδρος της Τμηματικής Επιτροπής με επιστολή του διαβίβασε την έκθεση στην ΕΔΥ με την οποία σύστησε κατ'αλφαβητική σειρά 4 υποψηφίους ανάμεσα στους οποίους περιλαμβάνονταν το ενδιαφερόμενο μέρος και οι αιτητές στις Προσφυγές 40/88 και 80/88. Ο αιτητής στην προσφυγή 177/88 δεν περιλαμβάνονταν στον κατάλογο γιατί κρίθηκε από την Τμηματική Επιτροπή ότι δεν κατείχε τα απαιτούμενα προσόντα σύμφωνα με το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης Ανώτερου Αρχιφοροθέτη.

Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας η αιτήτρια στην προσφυγή 40/88 με επιστολές του δικηγόρου της προς την ΕΔΥ ζήτησε να διερευνηθεί το θέμα της εμπιστευτικής της έκθεσης για το 1986 γιατί η έκθεση συμπληρώθηκε από τον πρώην Διευθυντή Εσωτερικών Προσόδων πριν από τη λήξη του 1986 και πίστευε ότι αξιολογήθηκε αυστηρά σε σύγκριση με άλλους συναδέλφους της. Η ΕΔΥ σε απάντησή της ανέφερε ότι αφού εντόπισε το θέμα, ετοιμάστηκε εμπιστευτική έκθεση για το 1986 για την αιτήτρια σύμφωνα με τις Κανονιστικές Διατάξεις. Ο δικηγόρος της αιτήτριας σε νέα επιστολή του ζήτησε να αγνοηθεί η εμπιστευτική έκθεση για το 1986 επειδή κατά τους ισχυρισμούς του, ήτο παράνομη εφ' όσον ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Οικονομικών ανέλαβε τα καθήκοντα της θέσεως του Αναπληρωτή Διευθυντή του Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων περί τα μέσα Δεκεμβρίου 1986 και έτσι δεν μπορούσε να ενεργήσει νόμιμα σαν αξιολογών λειτουργός

για το 1986. Η Επιτροπή σε συνεδρία της ημερομηνίας 21.10.87 αφού μελέτησε το θέμα έκρινε ότι η εμπιστευτική έκθεση για το 1986 υποβλήθηκε σύμφωνα με τις Κανονιστικές Διατάξεις. Στη συνέχεια, σε συνεδρία της με ημερομηνία 21.10.87 η Επιτροπή άκουσε τις απόψεις του Αναπληρωτή Διευθυντή του Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων ο οποίος ανέφερε ότι με βάση τα κριτήρια της Νομοθεσίας και το Σχέδιο Υπηρεσίας και έχοντας την προσωπική γνώση των υπαλλήλων, σύστησε για προαγωγή το ενδιαφερόμενο μέρος Γεώργιο Παναγιώτου, λαμβάνοντας υπόψη ιδιαίτερα τις εμπιστευτικές εκθέσεις, το κριτήριο της αξίας.

Η εξέταση του θέματος συνεχίστηκε σε μεταγενέστερη συνεδρία ημερομηνίας 27.10.87 με βάση και τις απόψεις του Αναπληρωτή Διευθυντή όσον αφορά την επίδοση των υποψηφίων κατά το 1987. Η διαδικασία κατέληξε στο διορισμό του ενδιαφερόμενου μέρους που είχε κριθεί από την Επιτροπή, όπως φαίνεται από τα πρακτικά της 27.10.87 με βάση το σύνολο των καθιερωμένων κριτηρίων ότι υπερείχε των άλλων υποψηφίων και ήταν ο πλέον κατάλληλος για προαγωγή.

Κύριος λόγος για την ακύρωση της αποφάσεως και στις τρεις προσφυγές είναι ο παράνομος, κατά τους ισχυρισμούς, διορισμός του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου Οικονομικών κ. Χατζηναστασίου στη θέση του Αναπληρωτή Διευθυντή στο Τμήμα Εσωτερικών Προσόδων.

Το θέμα μόλις πρόσφατα απασχόλησε την Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου υπό την ίδια σύνθεση, στις προσφυγές υπ' αριθ. 455/87 και 683/87 η οποία έκρινε ότι ο διορισμός δεν μπορούσε να ήταν αντικείμενο παρεμπιπτούσας έρευνας στην υπόθεση και εν πάση περιπτώσει ο διορισμός ήταν στην ουσία έγκυρος. Υιοθετούμε ως εκ τούτου την απόφαση και το σκεπτικό της Ολομέλειας στις πιο πάνω υποθέσεις, χωρίς περαιτέρω εξέταση του θέματος.

Παραμένουν δύο ερωτήματα στα οποία το Δικαστήριο καλείται να αποφασίσει. Το πρώτο αφορά την εγκυρότητα

της εμπιστευτικής εκθέσεως για το έτος 1986 που υποβλήθηκε για την Λέλλα Χ"Νέστορος αιτήτρια στην προσφυγή υπ' αριθ. 40/88, και το δεύτερο το εύρημα της Επιτροπής ότι ο Γ. Ματέας, αιτητής στην προσφυγή αρ. 177/88, δεν πληρούσε τα προσόντα που πρόβλεπε το σχέδιο υπηρεσίας, με αποτέλεσμα να αποκλειστεί από τον κατάλογο των υποψηφίων. 5

Η εγκυρότητα της έκθεσης.

Η έκθεση της αιτήτριας για το 1986 προσβάλλεται ως παράνομη, επειδή δεν υπήρξε, όπως η αιτήτρια ισχυρίζεται συμμόρφωση στις πρόνοιες του καν. 5 της Εγκυκλίου 491/79. 10

Οι διατάξεις του καν. 5 προβλέπουν ότι ο αξιολογών λειτουργός, υπό την υπηρεσία του οποίου ο αξιολογούμενος υπάλληλος υπηρέτησε για περίοδο βραχύτερη των έξι μηνών, οφείλει να μεριμνήσει ώστε τα σχετικά μέρη της έκθεσης να συμπληρωθούν σε συνεννόηση με τον λειτουργό ή τους λειτουργούς με τους οποίους ο υπάλληλος υπηρέτησε το υπόλοιπο του έτους και το γεγονός να αναφερθεί στην πιστοποίηση που περιέχεται στην έκθεση. 20

Η αξιολόγηση της αιτήτριας για το 1986 έγινε από τον κ. Χ"Αναστασίου, ο οποίος προϊστάτο της υπηρεσίας μόνο κατά τις τελευταίες 20 μέρες του Δεκεμβρίου του 1986. Δεν παρέλειψε ο κ. Χ"Αναστασίου να αποστείλει και την αξιολόγηση που ετοίμασε για την αιτήτρια ο πρώην προϊστάμενος της κ. Αποστολίδης προς συμπλήρωση της εικόνας για την αξία των υπηρεσιών της. Παρέλειψε ωστόσο να συζητήσει ειδικά το θέμα με τον πρώην προϊστάμενο, σύμφωνα με τις πρόνοιες του κανονισμού και δεν έκαμε την τυπική πιστοποίηση για την προγενέστερη συνεννόηση. Οι παραλείψεις αυτές δεν επενέργησαν δυσμενώς για την αιτήτρια. Απλή σύγκριση των αξιολογήσεων δείχνει ότι η αξιολόγηση του κ. Χ"Αναστασίου ήταν κατά πολύ ευνοϊκότερη για την αιτήτρια από εκείνη του κ. Αποστολίδη. Ενώ η γενική αξιολόγηση του τελευταίου ήταν "Λίαν Καλός" η αξιολόγηση του κ. Χ"Αναστασίου χαρακτηρίζει την αιτήτρια ως "Εξαιρετη". 25 30 35 40

5 Σύμφωνα με τις αρχές που προκύπτουν από τη νομολογία, η συμμόρφωση προς τις πρόνοιες της εγκυκλίου αυτής είναι σημαντική και θίγει θέματα νομιμότητας, τυχόν παρέκκλιση εν τούτοις δεν συνεπάγεται άνευ ετέρου ακύρωση της πράξεως. Η ανωμαλία πρέπει να επενεργεί ουσιαστικά δυσμενώς για τον υπάλληλο για να παρέχει λόγο για ακύρωση της πράξεως.

10 *Ανδρέας Σεκκίδης ν. Δημοκρατίας* (1988) 3 Α.Α.Δ. 2136.

Παπατρώφωνος ν. Δημοκρατίας (1987) 3 Α.Α.Δ. 1882.

15 *Τσαγκάρογλου ν. Δημοκρατίας* (1988) 3 Α.Α.Δ. 2570.

20 Στην προκειμένη περίπτωση η παρέκκλιση δεν επηρέασε με οποιοδήποτε τρόπο δυσμενώς την αιτήτρια, ούτε και μετέβαλε αρνητικά την εικόνα των υπηρεσιών της. Ο κ. Χ'Αναστασίου, όπως προκύπτει από τα γεγονότα και τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου, έλαβε υπόψη και τις προηγούμενες επιδόσεις της αιτήτριας και διαμόρφωσε τις τελικές του απόψεις μετά από έρευνα στο τμήμα. Δεν υπάρχει συνεπώς τίποτε που να καθιστά την έκθεση της αιτήτριας για το 1986 άκυρη ή παράνομη και 25 ορθά η ΕΔΥ περιέλαβε στα στοιχεία κρίσεώς της και την έκθεση αυτή.

Τα προσόντα του αιτητή Γ. Ματέα.

30 Η ερμηνεία και εφαρμογή των σχεδίων υπηρεσίας εμπίπτει στην αρμοδιότητα της ΕΔΥ. Οποιαδήποτε ερμηνεία η οποία υιοθετείται από την επιτροπή είναι λογικά εφικτή δεν υπάρχουν περιθώρια για παρέμβαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου. (*Δημοκρατία ν. Ξιναρή* (1985) 3 Α.Α.Δ. 35 1922, *Μυτίδης ν. Δημοκρατίας* (1988) 3 Α.Α.Δ. 737, *Μεττάς ν. Δημοκρατίας* (1985) 3 Α.Α.Δ. 250).

40 Η ΕΔΥ κατά τη διαδικασία πλήρωσης της θέσεως υιοθέτησε τις απόψεις της Τμηματικής Επιτροπής σύμφωνα με τις οποίες ο αιτητής δεν είχε τα απαιτούμενα για προαγωγή προσόντα. Από τα στοιχεία ενώπιον της Επιτροπής είναι σαφές, και παραδεκτόν εξάλλου και από τις δύο

πλευρές, ότι ο αιτητής στην περίπτωση αυτή δεν ήταν μέλος ανεγνωρισμένου Σώματος Επαγγελματιών Λογιστών ούτε κάτοχος Πανεπιστημιακού διπλώματος. Το προσόν το οποίο κατείχε (Εκτιμητής) δεν ενέπιπτε σε καμιά από τις κατηγορίες προσόντων που απαιτούνται από τα σχέδια υπηρεσίας για παραγωγή και ήταν προσαρμοσμένο στη θέση στην οποία υπηρετούσε, του Ανώτερου Φοροθέτη στο Τμήμα Κληρονομιών λόγω των ειδικών καθηκόντων της θέσης. Η κατοχή της θέσεως αυτής δεν εξίσωνε τον αιτητή για σκοπούς προαγωγής με τους Αρχιφοροθέτες σε άλλους κλάδους του τμήματος Εσωτερικών Προσόδων και εύλογα θεωρήθηκε από την Τμηματική Επιτροπή και την ΕΔΥ στη συνέχεια πως δεν αποτελούσε "τίτλο εις κατάλληλο κλάδο" όπως απαιτούν τα σχέδια υπηρεσίας.

Η ΕΔΥ δεν υπερέβη τα όρια της διακριτικής της ευχέρειας ερμηνεύοντας τα σχέδια υπηρεσίας κατά τον τρόπο που αναφέρεται πιο πάνω και το Δικαστήριο δεν έχει περιθώριο ή λόγο να παρεμβεί.

Ως αποτέλεσμα, οι προσφυγές απορρίπτονται και η προσβαλλόμενη απόφαση επικυρώνεται δυνάμει των προνοιών του άρθρου 146.4 του Συντάγματος. Υπό τις περιστάσεις δεν εκδίδεται διαταγή για τα έξοδα.

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.